

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vasi? — Ívamá!?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meir kostnað fyri lýsaran.

Má royna fyri at duga

Rasmus Rasmussen hevur listaframsýning við pappírsklippum í Smiðjuni um páskirnar

Rasmus Rasmussen ber ikki ættarnavnið Restorff, men sum so mong onnur av Restorff-fólkinum hevur hann listarligar gávur. Mest hevur hann fingist við tónleik, hevur í mong ár spælt trompet í kirkjum og til konsertir, men nú er hann eisini farin at royna seg í eini aðrari listagrein.

Tað var fyrri okkurt um hálvum øðrum ári síðan, at systirin Durita skuldi tveita burtur eitt sindur av pappiri. Tað helt Rasmus pappirið vera ov gott til. Hann tók tað og fór at royna seg við saksinum, og tað gav honum hugin til at halda fram.

Nú er hann komin so langt við at klippa úr pappiri, at fyrsta framsýning hansara við pappírsklippum letur upp í Smiðjuni í Litlúvik í næstu viku. 30 myndir verða á framsýningini. Einaferð áður hevur Rasmus sýnt fram. Tað var á ólavskuframsýningini í Norðurlanda Húsinum seinasta ár, har hann

hevði nøkur fá klipp við.

Rasmus nýtir ymisk motiv til myndirnar. Onkrar eru landsløg, men tær allar flestu hava okkurt tilknýti til Havnina. Býarmyndir, kend umhvørvi og Havnin, sum hon sá út fyrr. Har er Perlan við Havnar kirkju aftan fyri og Tinghúsvegurin við trøum — hornar havnarmyndir. Undir Ryggi er litið broytt. Undirhúsið er eitt serligt umhvørvi, har høg og lág hittast at práta um leyst og fast. Rasmus er ein av teimum fáum, sum roynir at fáa fólk við á myndirnar. At klippa fólk er torført, heldur hann, men samstundis er tað ein avbjóðing. Andlitini hava minni at siga enn kropsburðurin. At fólkin á fleiri myndum kortini líkjast meira ella minni kendum havnarfólki, er meira av tilvild, og tað slepst illa undan. Hinvegin hevði tað verið lögð, um mamman Rigmor og mammubeiggin Trúgvu ikki kendust aftur á

myndini av Gágguni.

Ólavskumorgun við Kvældot munnu nógv fólk kenna aftur. Fólk í ferðum búna og fólk í cowboyhatti hvørt um annað. Summi í góðum hýri, onnur orka ikki at vinna upp hús. Spælmenninir eru heldur ikki farnir heim henda vakra summarmorgun, meðan onkur roynir at koma í lag við eina fitta gentu.

Við eini myndarøð hevur Rasmus sagt søguna hjá Dagmar Joensen Næs um Rannvá. Tað var mest fyrri at royna at gera eina samanhangandi søgu, um onkur skuldi biðið meg gjørt myndir til eina bók. Og so valdi eg søguna um Rannvá, ið øll kenna, sigur Rasmus.

Tá hann klypti myndirnar av gomlu Havnini, nýtti hann fotomyndir sum fyrmynd. Tað var neyðugt, men litirnir eru hansara egnu. Í øðrum færum hevur hann skitsað myndirnar sjálvur, áðrenn hann tók saksin.

Í fyrstani klypti Rasmus

úr pappiri, ið fekst til keyps í bókhandlinum. Men nú setir hann størri krøv til tilfarið og útvegar sær tí serligt pappír niðri frá. Tað gevur betri úrslit, men tað hendir meira enn so, at hann eisini nýtir annað tilfar, ið hann hevur við hondina, eitt nú klæði til ein kjóla ella til einar gardinur.

— Sjálvandi havi eg hugt eftir, hvussu hini, sum klippa, bera seg at. Men hvør hevur sín máta, sum hann arbeiðir viðari við.

Rasmus er fegin um sitt ítriv. Tað er eisini betur

Fleiri av myndunum hjá Rasmussi hava onkursvegna tilknýti til Havnina, men hann finnr eisini motiv úti í náttúruni

egnað at sita heima við um kvöldið enn at spæla trompet, ið kortini ikki verður lagt til viks.

Sjálvandi er Rasmus ógvuliga spentur um, hvørja móttøku framsýning hansara fær. — Nógv fólk eru ov varin við at royna seg. Tað ræður um at tora fyrri at fáa at vita, um tú hevur evni, sigur Rasmus.

Framsýning hansara í Smiðjuni letur upp skirisdag kl. 16 og er opin til 4. april. Halgidagar er opið frá kl. 16 til 20 og verandisdagar frá 18 til 20.

randi

Óli í Áarstovu

Ikki eiti á, sum Ólavur fær bank á heimabeiti! Fyrst frá Dan í Oyggjatiðindum og nú frá Justinusi á Krossi.

—*—

— Nú seta ravnarnir aftur á William.

— Hvønn William?

— William Heinesen!

— Sær tú ikki krákurnar eru komnar aftur út á geilur. Tær kráa eftir sinum litlu evnum, eisini.

—*—

— Schlüter var meinskur við Óla.

— Hvi tá?

— Jú, Óli bað hann fáa tann reyða litin úr Dannebrog. Schlüter spurdi hann, um hann var sum óndur tarvur — hann toir ikki reyðan klút.

Hatta kundi Schlüter latið vera við.

—*—

Dagblaðið skrivur um objektivan tíðindaflutning og pressuetikk.

Tað má vera ársins skemtisøga.

Svimjarar fáa nálar

í morgin kl. 16 skipar Svímjissamband Føroya fyrri hugnaletu í ÍSF-húsinum, har svímjinalir verða handaðar. Síðan sambandið var stovnað í 1964 eru tað mong, sum hava sett bronsu-, silvur- og gullnálatiðir, og hesi fáa nú øll nálar handaðar. Gullnálarin eru tó handaðar. Tær hava bara verið tvær.

Umframt at handa nálarin er endamálið við samkomuni sunnudagin eisini, at eldri svímjarar skulu hava høvi at hittast, sigur Marjun Lamhauge, formaður í svímjissambandinum.